

Jumala on antanut hänelle nimen, joka kaikkia nimiä suurin on, että Jeesuksen nimeen pitää kaikki polvet heitensä kumartaman, jotka taivaassa ja maan päällä ja maan alla ovat. Ja kaikki kielet pitää tunnustaman, että Jeesus Kristus on Herra Isän Jumalan kunniaksi. Filipp. 29: 10

Me kuulemme näistä Paavalin sanoista, että Jumala on antanut Pojalleen nimen, joka kaikkia nimiä suurin on. Ja Pietari kirjoittaa, ettei ole muuta nimeä taivaan alla, jossa meidän pitää autuaaksi tuleman. Mutta tämä korkea nimi enimmiten tulee turhaan lausutuksi maailman ihmisiltä, jotka sekoittavat Hänen korkean nimensä perkeleen nimen kanssa. Toisinaan he kiroavat ja toisinaan turhaan lausuvat. Vaikka syntinen ihminen ei ole mahdollinen Hänen korkeaa nimeään mainitsemaan muutoin kun sydämen hartaudella, huokauksilla ja polvien kumartamisella, yhtä hyvin kantavat he keveämieleisesti Hänen korkeaa nimeään suussansa kaikissa maailman jaarituksissa, niin kuin ei siitä mitään enempää olisi. He luulevat ilmeikkään yhden tekeväksi panna Jeesuksen nimen perkeleen nimen rinnalle. Erinomattainkin ovat armonvarkaats nopeats mainitsemaan Hänen nimensä, koska he puhuvat maailman asioista. Koska he eivät viitsi joka aika perkeleen nimeä huuata, ottavat he Jumalan nimen todistajaksi,

eikä ne raukats itse huomaa, kuinka he turhaan lausuvat Hänen korkean nimensä.

Koska Jumala on antanut Pojalleen nimen, joka kaikkia nimiä suurin on, niin arvataan siitä, että tämä korkea nimi pitäisi mainittaman ainoastaan hengellisissä asioissa, rukouksissa ja Hänen sanansa tutkistelemisen alla, mutta ei maailman turhissa leikeissä. Kuitenkin sekoittavat muutamat suruttomat Hänen siunatun nimensä perkeleen nimen kanssa ja kantavat sitä suussaan lihan huvitukseksi. Mutta ei ole Jumalan nimi niin halpa, että jokainen keveämielinen saattaa sen ilman synnittä mainita; mutta rietas, joka suruttomain sydämet hallitsee ja niissä asuu, nauraa, koska ne, jotka Vapahtajan pyhällä ja kalliilla verellä lunastetut ovat, pilkkaavat Hänen korkeaa nimeään. Hän tietää, että Jumala ei pidä sitä rankaisematta, joka Hänen nimensä turhaan lausuu, ja sen tähden sallii rietas henki heidän pilkata ja turhaan lausua, että hänen saisi heitä Jumalan rangaistuksen alle. Koska he nimittäin pilkkaavat ja turhaan

lausuvat Hänen korkean nimensä, saapi rietas sen kautta kunnian.

Paavali osoittaa edellä mainitussa paikassa, että Jeesuksen nimeen pitää kaikki polvet heitänsä kumartaman, jotka taivaassa ja maan päällä ja maan alla ovat. Mutta me tiedämme hyvin, että tämä polvien kumartaminen Jeesuksen nimeen on myöskin ulkonainen tapa, joka ei vaikuta mitään jos sydämen hartaus ei ole seurassa. Me olemme nähneet, että maailman herrat, joilla on koreat vaatteet ja kankeat polvet, eivät viitsi kumartaa polviaan Jeesuksen nimeen. He pelkäävät ilmankin, että komeat verkavaatteet kuluvat ylön paljon, jos heidän pitäisi polviaan kumartaman joka kerta kuin synnintunnustus luetaan. Mutta ulkokullatut ja suukristityt kumartavat polviaan, vaikka sydän on kaukana hartaudesta ja ilkeimmästi paatunut.

Me arvaamme hyvin, että ne, jotka taivaassa kumartavat polviaan Jeesuksen nimeen, kumartavat myös sydämiään Hänen nimeensä. Ja ne harvat sielut, jotka Hänen ristiään kantavat maan päällä, kumartavat myös polviaan ja sydämiään Jeesuksen nimeen. Mutta niitten kumartaminen, jotka maan alla ovat, taitaa tulla riettaalle kunniaksi, koska nimittäin maahaiset ja manalaiset eivät kärsi Jeesuksen ristiä ollenkaan pantavan heidän lastensa päälle. He ovat nimittäin Jeesuksen ristin viholliset. He kantavat kyllä maailman ristiä, mutta Jeesuksen ristiä he pelkäävät ja yhtä hyvin kumartavat he polviaan Jeesuksen nimeen; mutta eivät he kumminkaan pääse ylös maan alta, sillä he pelkäävät valkeutta. Ja minkä tähden he pelkäävät valkeutta? Joo sen tähden, että heidän työnsä ovat pahat. He kaivavat maata kynsillään ja luulevat siellä löytävänsä aarnihaudan; mutta kun tämä aarnihauta tulee valkeuteen, ei se ole muu kuin syyhauta.

Minä olen kuullut vanhoja muisteluksia niistä, jotka maan alla asuvat, että heillä on luonnollisessa tarkoituksessa samanlainen elämä kuin maailman ihmisillä; heillä on koreat verkavaatteet, komeat rakennukset ja herkullinen ruoka, jota he tarjoavat niille, jotka eksyvät maan alle. Mutta minä olen myös kuullut, että jos elävä ihminen maistaa heidän ruokaansa, se ei pääse enää ylös maan alta, vaan pysyy siellä ijankaikkisesti. Mutta heidän ruokansa, vaikka se näyttää kauniille ja maistuu makealta suussa, ei se ole kuitenkaan muu, kun vuotava pirun paska, jolla maahiset voitelevat suoliaan ja tulevat viimein näkemään manalaisia, jotka ovat vielä syvempään helvettiin vajonneet. Sanotaan myös maahiaisen tyttärillä olevan kauniin veisun, jolla he suostuttavat ihmisen poikia; mutta heidän veisunsa ei ole muu kuin huoruuden laulut ja viinalaulut. Hekin matkivat ihmisten tapoja siinä pimeydessä, kussa he ovat asumassa. He synnyttävät lapsia ja kastavat niitä, mutta eivät he kärsi ollenkaan, että risti pannaan rintaan. Heillä on se usko, että kaikki kastetut tulevat autuaaksi, vaikka ei ole ristin merkkiä rinnassa. Ja koska maahisen lapset kastetaan, kumartavat he kaikki polviaan Jeesuksen nimeen, joka tapa on otettu lainaksi kristityiltä. Mutta tämä polvein kumartaminen ei auta heitä, koska he ovat Jeesuksen ristin viholliset.

Minä olen myös kuullut vanhoja muisteluksia, kuinka maan alla olevaiset ihmiset ovat alkunsa saaneet. Koska meidän onneton äitimme Eeva oli pesemässä lapsiaan, tuli hänen Luojansa katsomaan, kuinka äiti pesee lapsiaan; mutta Eevalla oli niin suuri kunnia, että hän kätki ne lapset pois, jotka olivat pesemättä, ja niitä hän osoitti Jumalalle, jotka olivat puhtaat. Silloin kysyi Jumala häneltä: "Ovatko

siinä kaikki sinun lapsesi?" Eeva vastasi: "Ovat." Mutta Jumala sanoi hänelle: "Mitä sinä olet kätkenyt Jumalan silmäin edestä, sen pitää oleman kätkeyty myös ihmisten silmäin edestä." Niistä lapsista, joita meidän äitimme oli kätkenyt pois, tuli maahiset eli maan alla olevaiset, jotka vielä nytkin ovat pesemättä jääneet, sillä heillä on niin suuri kunnia, että he peittävät kaikki häpeälliset paikat sekä Jumalan että ihmisten silmäin edestä. Ja vaikka he sydämen kautta ovat mustat ja saastaiset, eivät he kuitenkaan vielä anna Vapahtajan pestä heidän sydämiään. Sen tähden sanoi myös Vapahtaja: "Te olette puhtaat, ette kuitenkaan kaikki."

Juudas myös oli yksi Jeesuksen opetuslapsista, joka kätki pahimmat paikat pois, koska muut opetuslapset rupesivat kysymään: "Herra, kuka se on?" Hän tiesi kyllä, että Vapahtaja tunsikin hänen pahat tekonsa, mutta hän ajatteli ilmankin, ettei tarvitse niitä maailmalle huutaa. Ja koska Vapahtaja antoi hänelle sen kastetun palan, meni häneen perkele. Ennen oli jo ahneuden perkele mennyt Juudas Iskariotin sydämeen, ja nyt meni sen kastetun palan jälkeen vielä vihan perkele hänen sydämeensä. Sillä kunnian rietas oli hänessä niin suuri, ettei hän tahtonut ollenkaan ilmoittaa muille opetuslapsille hänen kirottua sydämensä aivottua petollisuutta. Jos hän olisi tunnustanut itsensä pettäjäksi, olisi hän tullut kokonaan kunnianttomaksi, ja sen tähden hän ajatteli: "Ei tarvitse maailmalle huutaa." Niin ajattelevat kaikki ne Aatamin lapset, jotka ovat pesemättä jääneet: "Ei tarvitse maailmalle huutaa."

Voi onneton äiti raukka! Jos sinä olisit näyttänyt Jumalalle kaikki lapset niin mustana ja niin pesemättömänä kuin he olivat, niin ei olisi yksikään tullut peitettyksi maan alle, mutta sinä, onnetoin äiti,

peitit lapsiasi Jumalan kasvoin edestä, ja niistä tuli peitettyt ihmiset, jotka nyt asuvat maan alla; ja siellä kumartavat he polvi-ansa Jeesuksen nimeen, mutta ovat kuitenkin pesemättä jääneet, koska he asuvat pimeydessä ja vihaavat valkeutta, sillä heidän työnsä ovat pahat. He ovat Jeesuksen ristin viholliset, koska he eivät suollenkaan, että ristin merkki pannaan rintaan. Ja kuinkapa he saattavat Jeesuksen ristiä kantaa, koska he peittävät kaikki häpiälliset paikat pois, ettei kukaan näkisi, kuinka mustat he ovat. He tahtovat nimitäin kunnian kanssa mennä taivaaseen.

Koska nyt Jumala on korottanut Poikansa ja antanut Hänelle nimen, joka kaikkia nimiä suurin on, että Jeesuksen nimeen pitää kaikki polvet heittänsä kumartaman, jotka taivaassa ja maan päällä ja maan alla ovat, niin olisi meidän sovelias ruukoilla kaikkein niitten edestä, jotka maan alla ovat, että he rupeaisivat kumartamaan polviensa ristin alla, että he ottaisivat Jeesuksen ristin päälleen, että heidän täytyisi kumartaa polviaan ristin kuorman alla, että he pääsisivät ensin maan alta maan päälle ja viimein maan päältä taivaaseen.

Kuinka hauska mahtaa niillä olla kumartaa polviaan Jeesuksen nimeen, jotka asuvat taivaassa, jotka ovat jo päässeet ristin kuorman alta pois. Mutta niillä, jotka asuvat maan päällä, on suuri pakotus, että heidän täytyy kumartaa polviaan Jeesuksen nimeen, sillä he ovat ristin kantajat ja Jeesuksen risti sujuttaa heidän polviaan kumarrukseen. Mutta niitten sokeain raukain edestä, jotka asuvat maan alla, eikä pääse sieltä ylös, vaikka he kumartavat polviaan, sillä he ovat Jeesuksen ristin viholliset, pitäisi meidän rukoileman, että he pääsisivät maan alta ylös maan päälle niin kuin meidän toivomme on, että ne harvat sielut pääsevät, jotka ottavat ristin

rintaansa. Kuule sinä Suuri Ristinkantaja murheellisten, hätääntyneiden ja alaspainnettuin huokaus. Isä meidän jne.

Evankeliumi Luukk. 2: 21

Me kuulumme tämän päivän lyhykäisestä evankeliumista, että tämä päivä on Vapahtajan nimipäivä. Silloin pruukaavat maailman herrat toivottaa toinen toiselleen onnea uudeksi vuodeksi. Mutta me tiedämme, että he toivottavat tyhjä maallista onnea, paremmasta onnellisuudesta ei ole kysymystäkään. Ne harvat sielut, jotka tuntevat, että tämä maallinen onni ei ole pysyväinen, pitäisivät toivottaa parempaa onnellisuutta kaikille niille, jotka eivät vielä tunne onnettomuuttaan, että he tämän vuoden sisällä, jos Herra suopi armonpäiviä, tulisivat tuntemaan onnettoman tilansa, ja että he sen jälkeen rupeaisivat kumartamaan polviaan Jeesuksen nimeen.

Ensimmäinen tutkistelemus: Kuinka ne kumartavat polviaan, jotka ovat maan alla?

Toinen tutkistelemus: Kuinka ne kumartavat polviaan, jotka ovat maan päällä?

Kolmas tutkistelemus: Kuinka ne kumartavat polviaan, jotka ovat taivaassa, Jeesuksen nimeen, joka on tänä päivänä ristitty Vapahtajaksi?

Ensimmäinen tutkistelemus: Kuinka ne kumartavat polviaan, jotka ovat maan alla? Apostolin sanain mukaan pitää kaikki polvet heitäänsä kumartaman Jeesuksen nimeen, niitten, jotka taivaassa ja maan päällä ja maan alla ovat. Niin paljon kuin me olemme kuulleet, maahiset ja manalaiset eli sen kaltaiset luontokappaleet, jotka ovat kyllä ihmisen haamussa, mutta kuitenkin niin eri luontoiset, että elävä ihminen, jolla vielä elämä ja henki on, ei saata ilman kauhistusta niitä nähdä.

Erinomattain pelkäävät ihmiset niitä manalaisia, jotka ovat hengellisesti kuolleet. Ja vaikka elävä ihminen ei haluaisi niitä nähdä, tulevat he kuitenkin hänen silmänsä eteen aivan usein, kohtapa joka päivä. Koska nimittäin elävä ihminen on kauan aikaa elänyt aivan Pyhän Hengen viinasta, josta opetuslapset juopuivat heluntaipäivänä, tulee hän siihen tilaisuuteen, että hän näkee manalaisia, kuinka he irvistelevät niin kuin metsänperkeleet, nauravat niin kuin hattarat ja rääkkyvät niin kuin äpävät.

Mutta kaikki nämät manalaiset kaipaavat kastetta toisen kerran ja saada uuden nimen. He ovat kerran kastetut, nimittäin vedellä, mutta ei Pyhällä Hengellä ja tulella. Johannes Kastaja sanoi juutalaisille: "Minä kastan teitä vedellä, mutta minun jälkeeni tulee se, joka kastaa Pyhällä Hengellä ja tulella." Se on merkillistä, että nämät manalaiset kaipaavat kastetta uudesta ja uutta nimeä, he tuntevat vissimmästi, että se ensimmäinen kaste ei auta heitä, koska he ovat rikkoneet kasteenliiton. Mutta he suuttuvat kuitenkin, jos elävä ihminen kutsuu heitä pakanaksi. Koska nyt elävä ihminen ei saata heille antaa Pyhän Hengen kastetta eikä uutta nimeä, jota ainoastaan Vapahtaja voipi antaa, täytyy hänen ruveta lyömään niitä manalaisia hengen miekalla eli lain vasaralla ja Aaronin sauvalla, että he pakenisivat Vapahtajan tykö. Mutta he ovat niin kaukana Hänestä tuonelassa ja pimeyden varjon alla, etteivät tiedä, missä Vapahtaja on, eikä he usko, että tuo elävä ihminen tietää paremmin kuin manalaisetkaan, mistä tie menee taivaaseen. Kuitenkin he kumartavat polviaan Jeesuksen nimeen, vaikka he ovat maan alla. Mutta he kumartavat sillä tavalla, että sydän on riettaan hallussa ja ajatukset maailmassa,

ja se polvien kumartaminen ei auta heitä maan alta.

Maahiset myös ovat maan alla, ja niillä sanotaan olevan karja ja huoneet niin kuin niilläkin, jotka maan päällä asuvat. Mutta ne tahtovat usein viedä toisen ihmisen omaisuutta sillä vuotavalla pirun paskalla, jota he tarjoavat toisilleen. Jos ihminen kääntää silmänsä, on maahinen silmänräpäyksessä vienyt hänen omaisuutensa ja lapsensa maan alle. Tämä tulee siitä, että ihminen on unelias. Jos se ihminen, joka on maan päällä, jaksaisi aina valvoa omaisuutensa ylitse; jos hän aina olisi varustettu Jumalan sanalla; jos hän aina siunaisi itsensä maata pannessaan ja noustessaan, niin ei olisi maahisella valtaa viedä hänen lapsiaan ja omaisuuttaan.

Maahisen tyttäret vievät myös ihmisten lapsia ennen kastetta, jos ei ole ristinmerkki pantu lasten rintaan ja Jumalan sana pään alle. Nämä asiat todistavat, että niillä on suuri kateus ja ahneus, jotka asuvat maan alla, ja että niillä on suuri järki pääkallossa ja käärmeen viekkaus, että ne vihaavat niitä, joilla on risti rinnassa, ja että ne pelkäävät Jumalan sanaa ja sitä hengellistä rautaa, joka Pyhän Hengen tulella on teräväksi tehty. Maahiset ja manalaiset asuvat pimeydessä ja tekevät pimeyden töitä. He vihaavat valkeutta, sillä heidän työnsä ovat pahat; heillä on pimeyden valta, ja pimeydessä he liikkuvat.

Mutta kyllä he sen tähden ovat jumaliset ja siveät, vaikka he juovat, kiroavat ja tappelevat, huorintekevät ja varastavat. He kumartavat siis polviaan Jeesuksen nimeen, mutta tämä polvien kumartaminen ei auta heitä, koska rietas on saanut niin suuren vallan heidän ylitsensä, etteivät he suo ollenkaan ristiä pantavan rintaan. Niitten joukkoon, jotka ovat maan alla, kuuluvat myös äpäret, jotka räähkyvät niin

kuin lapset ja kaipaavat kastetta. Ei heille ole annettu nimeä, ja sen tähden he räähkyvät. Manalaiset myös tahtovat kastetta uudestaan ja uuden nimen. Mutta me kuulemme Ilmestyskirjasta, ettei Vapahtaja anna uutta nimeä muille kuin niille, jotka voittavat, ja tämä uusi nimi on niin salainen, ettei yksikään muu ymmärrä, mitä se merkitsee, kuin se, joka sen saanut on.

Nouskaat ylös maan alta, te onnettomat manalaiset, ja ottakaat pyhä ristin merkki rintaanne, niin te saatte uuden nimen!

Toinen tutkistelemus: Kuinka ne ihmiset kumartavat polviaan, jotka asuvat maan päällä? Ne ihmiset, jotka ovat maan alla, kumartavat polviaan Jeesuksen nimeen ainoastaan tavan vuoksi ulkokultaisuudesta ja kuolleen uskon vahvistukseksi. He kumartavat polviaan Jumalan edessä, mutta sydämensä he kumartavat maailman ja perkeleen edessä. Mutta ne, jotka ovat maan päällä, kumartavat polviaan ristin kuorman alla. Koska heidän pitää ensin ottaman Jeesuksen ristin päälle, täytyy heidän kumartaa polviaan Jeesuksen nimeen. Ja niin usein kuin he väsyvät ristin kuorman alla, täytyy heidän kumartaa polviaan, sillä eivät he muutoin jaksaisi nousta ylös semmoisen kuorman kanssa, jos he eivät kumartaisi polviaan joka kerta kuin heidän pitää nouseman ylös ja koska heidän pitää lähteä sitä kantamaan; sillä vaikka Jeesus on sanonut: "Minun ikeeni on sovelias ja minun kuormanani on keveä", ei kuitenkaan ole Jeesuksen risti keveä vasta-alkavaisille, jotka eivät ole vielä harjaantuneet kantamaan. He huikentelevat sinne ja tänne niin kuin utamukka poro, jonka kaulaan ei ole vielä ijestä pantu. Toisinaan he hyppäävät ylös niin kuin peurat, ja lähtevät hopusti juoksemaan, että he muka pian pääsisivät paikalle; toisinaan taas panevat he maata niin

kuin naudat, ja antavat itseänsä hyvin piiskata Pyhäältä Hengeltä, ennen kuin he rupeavat laidistamaan.

Muutamat viskaavat ristin kuorman törmään ja sanovat: "Koira kantakoon tätä kuormaa! Jos vähemmällä vaivalla en pääse taivaaseen, niin olkoon ilman!" Että tämä ristin kantaminen tulee monelle raskaaksi, tulee siitä, että oikea ristinkantaja tuskaantuu siitä, että maailman joukko on pannut hänet väkisin tätä Jeesuksen ristiä kantamaan. Jos Jeesus itse olisi pannut tämän ristin hänen päälleen, niin olisi ristinkantajalla se toivo, että hän pääsisi jotakin tienaamaan, koska hän kostuu paikalle sen ristin kanssa. Mutta koska ristinkantaja sen huomaa, että maailman joukko on väkisin pannut hänen kantamaan Jeesuksen ristiä, silloin tuskaantuu hän ja ajattelee, että maailman joukko olisi itse soma kantamaan semmoista ristiä, josta ei tule ikinään mitään. Ei maailma anna hänelle yhtään killinkiä siitä vaivasta, vaan pikemmin pilkkaa häntä, eikä myös Vapahtaja anna hänelle palkkaa siitä ristinkantamisesta, vaikka moni ristinkantaja niin luulee, että Vapahtaja antaa hänelle hyvän palkan eli ijankaikkisen elämän ja autuuden sen edestä.

Mutta ei se ole niin. Ei tarvitse sinun ajatellakaan, että sinä tienaat mitään sillä kantamisella; sillä sinä olet itse ristiinnaulinnut Vapahtajan, mutta ei Vapahtaja ole pannut ristiä sinun päällesi vaan maailman joukko, ja sinä olet maailman joukon kanssa ristiinnaulinnut Vapahtajan. Mitä sinä sitten tienaat ristin kantamisella? Et mitään. Se olisi eri asia, jos Vapahtaja olisi pannut ristinsä sinun päälles ja rukoillut sinua, sanoen: "Rakas kristitty! Kanna sinä tämä risti tuonne Golgatan mäelle, minä olen niin väsynyt etten jaksa itse kantaa." Olisit sinä saattanut jotakin

tienata, jos olisit vielä mennyt kuolemaan Hänen tähtensä ja Hän olisi saanut elää.

Mutta ei Vapahtaja ole sinua ristiinnaulinnut niin kuin sinä olisit ansainnut, vaan sinä olet Vapahtajan ristiinnaulinnut, ja sen hirmuisen työn edestä olet sinä ansainnut helvetin, mutta et palkkaa. Kuinka kauvas sinä pääset sitten tienamisella? Jaa, sinä pääset helvettiin. Mutta vaikka kuinka raskas tämä Jeesuksen ristin kantaminen olisi, niin et sinä tienaa sillä mitään. Ja kuitenkin pitää sinun Hänen ristiään kantaman jos sinä tahdot kristityksi tulla, sillä Hän on itse sanonut: "Joka ei tahdo ottaa ristiä päälleen ja seurata minua, ei hän ole minulle sovelias.

Nyt te ristin kantajat kuulette, kuinka teidän asianne on. Teidän täytyy kantaa Hänen ristiään, jonka maailman joukko on teidän päällemme pannut. Teidän täytyy kumartaa polvianne Jeesuksen nimeen niin usein, kuin te olette väsyneet, niin usein kuin te olette murheelliset ja alaspainetut, niin usein kuin te olette tuskassa, vaivassa ja epäilyksessä, niin kauan kuin te jaksatte Hänen ristiään kantaa, ja silloin erinomaintakin, koska ette jaksa eli koska tämä Jeesuksen risti tulee niin raskaaksi, että teidän täytyy huokata ja henkeänne vetää.

Sitä varten on risti pantu rintaan, että teidän pitää ristin alla huokaaman, huutaman, konttaaman, pyrkimän, ikävöitsemän, ristissä käsin rukoileman ja polvianne kumartaman Jeesuksen nimeen.

Sillä ne, jotka maan alla ovat, kumartavat polviaan, ei suuren vaivan tähden, ei sydämen ahdistuksen tähden, ei synnin tuskan tähden, ei omantunnon vaivan tähden, ei maailman vihan ja vainon tähden, vaan ne kumartavat polviaan maailman tähden, luonnollisen köyhyyden tähden, haukkumisen tähden eli myös paloviinan puutoksen tähden, koska heillä on niin

surkea hätä ja palava himo sen perään, että heidän täytyy kumartaa polviaan viinaporvarin edessä ja rukoilla maailman jumalan tähden, helvetin ruhtinaan tähden ja saatanan tähden, että viinaporvari armahtaisi heitä ja tiputtaisi jonkun käärmeen kyyneleen heidän suuhunsa siitä palavasta liekistä, siitä vuotavasta ja keitetystä pirun paskasta, joka sammuttaa heidän palavan himonsa ja taas sytyttää palamaan.

Manalaiset kumartavat myös polviaan huorain edessä ja rukoilevat kyyneleillä ja huokauksilla, että se palava naaraspiru auttaisi heitä huoruuden perkeleen tähden ja antaisi heidän ratsastaa hänen päällensä. Vaikka juomareilla ja huorilla on kankeat polvet, koska heidän pitää kumartaman polviaan kirkossa ja tunnustaman syntiään, mutta kyllä he ovat nopsat kumartamaan polviaan viinaporvarin edessä ja naaraspirun edessä. Mutta älä huoli viinaporvari ja naaraspiru! Sinun täytyy viimein semmoisia armahtaa, jotka polvillaan rukoilevat kyyneleillä ja huokauksilla.

Ottakaat te ristinkantajat heistä esimerkki. Oletteko te niin nopsat kumartamaan teidän polvianne Vapahtajan edessä? Oletteko te niin hartaat rukoilemaan teidän Jumalanne kyyneleillä ja huokauksilla kuin huorimiehet ja juomarit? Teidän polvenne taitavat usein olla kankeammat kuin riettaan [orjien] polvet, sillä rietas sujuttaa heidän polviaan, mutta heränneitten polvet hän tekee kankeaksi ja sanoo: "Mitä se maksaa, että te kumarratte polvianne Hänen edessään; ei Hän kuitenkaan kuule teidän rukouksianne?"

Kolmas tutkistelu: Kuinka ne kumartavat polviaan, jotka taivaassa ovat? Niitten polvet ei ole enää kankeat, sillä rakkaus on tehnyt ne pehmeiksi. Koska

ristinkantajan pitää kumartaman polviaan, täytyy hänen kumartaa toisen polven ensin ja sen jälkeen toisen, ettei polvet menisi rikki, ja ettei hän yht'äkkiä putoaisi polvein päälle sen raskaan kuorman kanssa. Niin myös koska hänen pitää nouseman ylös, täytyy hänen ensin nostaa toisen jalan, sillä ettei hän jaksa molempia jalkoja yhtä haavaa pudottaa maahan ja taas nostaa. Mutta ne, jotka taivaassa kumartavat polviaan Jeesuksen nimeen, saattavat kumartaa molemmat polvet yhtähaavaa, sillä heidän kuormansa on otettu pois.

Me kuulemme, että ne, jotka asuvat taivaassa, lankeevat kasvoilleen maahan ja rukoilevat Jumalaa sillä tavalla. Sillä he ovat niin keveät, koska risti on otettu pois. Rakkaus on niissä niin väkevä, että se pakottaa heitä rukoilemaan Jeesuksen nimeen. Kaikki pyhät ovat kumartaneet polviaan, mutta Vapahtaja on, ei ainoastaan kumartanut polviaan, vaan myöskin painanut kasvonsa maahan. Ihmisten synnit lankesivat Hänen tuntonsa päälle. Ne, jotka taivaassa kumartavat polviaan Jeesuksen nimeen, lankeevat maahan ja rukoilevat Jumalaa.

Kaikki polvet, jotka heitäsä kumartavat Jeesuksen nimeen, pitäisi Uuden vuoden päivänä kumartaman itseään haudan päällä. Sillä ei yksikään meistä tiedä, pitääkö meidän elämän tämän vuoden päähän. Kukastiesi, kutka jäävät enää tulevaksi vuodeksi kumartamaan polviaan Jeesuksen nimeen, koska niin paljon ihmisiä on kuollut, joissa mennä vuonna oli vielä elävä henki. Kumartakaat teidän polvianne Jeesuksen nimeen, te harvat sielut, jotka vielä vaellatte elävänä maan päällä, että te saisitte pian kumartaa teidän polvianne taivaassa. Amen.